

عنوان مقاله:

بررسی نقش معماری منظر؛ در سلامت روانی شهروندان با تاکید بر شهر اسلامشهر

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مصرف انرژی و شهرسازی پایدار در مهندسی عمران و معماری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

لیلا اسدی - کارشناس ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پیرند، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تسریع در انجام امور شهر، افزایش تاب آوری و موفقیت طرح های شهری مستلزم مشارکت دادن شهروندان در فرآیندهای شهری است. انسان ها ساعات قابل توجهی از زندگی خویش را در محیط های مصنوع سپری می کنند، اما از تاثیرات مستقیم و غیرمستقیم عوامل محیطی و منازل پیرامونی بر سلامت روان، خصوصا فشارروانی، آگاهی چندانی ندارند. این محیط های کالبدی بر رفتار انسان ها تاثیرگذار است و طراحی خوب یک مکان می تواند سبب بهبود و تقویت تواناییها و کاهش فشار روانی وارد بر کاربران شود. با گسترش و توسعه شهرها، مبادی ورودی آن به مسیرهای سریع السیر، برای تردد وسایل نقلیه موتوری تبدیل شده است و زمین های مجاور آنها نیز به کاربری های مزاحم و ناسازگار با محیط اختصاص یافته است که بی نظمی و اغتشاش بصری این فضاها را تشدید می کنند. این تحولات موجب شد فضای ورودی شهرها نیز ارزش مکانی خود را از دست بدهند، بطوریکه امروزه کمترین ویژگی های فضای شهری مطلوب را دارند؛ بنابراین فضای ارزشمند ورودی شهرهای قدیم به فضایی با کالدهای زشت و فرسوده، تعمیرگاه ها، فضاهای نظامی، محل دفن مصالح ساختمانی، فضاهای متروکه و... تبدیل شده اند. ساختمانها و فضاهای ساخته شده در کنار سایر عوامل در محیط های اجتماعی بر سلامتی انسانها تاثیر گذار هستند. تاثیر محیط کالبدی بر حس تندرستی و سلامت روان مورد توجه روانشناسان محیطی است و سلامت روان، پایه و اساس به زیستی و عملکرد موثر افراد در جامعه است. اهداف شهر سالم برای ارتقا سلامت، شامل ایجاد محیط حمایت کننده از سلامت، دستیابی به کیفیت مطلوب زندگی، تامین نیازهای اساسی بهداشتی و دسترسی به مراقبت های بهداشتی درمانی است. این اهداف به صورت مستقیم یا غیر مستقیم با معماری در ارتباط است.

کلمات کلیدی:

معماری منظر؛ سلامت روانی، شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1722960>

